

0938 - 335 - 0983

www.Riazi100.ir

مهندس حامد دلیجه

فارغ التحصیل صنعتی امیر کبیر تهران

کسی که ریاضی کنکور را ۱۰۰٪ زد

کلاس نکته و تست ریاضیات - تهران و سراسر کشور

فرید دی وی دی
جمع بندی ریاضی

دی وی دی مسابقات
ذهنی در شیمی و فیزیک

کلاس خصوصی ریاضی
مهندس حامد دلیجه

همایش ریاضی شهرستان
مهندس حامد دلیجه

مشاوره تلفنی
۴۵ دقیقه ای

کلاس آنلاین ریاضی
مهندس حامد دلیجه

0938 - 335 - 0983

www.Riazi100.ir

شیوه تفکر ریاضی مهم تر از دانستن راه حل مسائل ریاضی است

مبنای آموزشی ما تأکید بر این نکته است

www.Riazi100.ir

- ۱- عین ما لیس فيه الجمع السالم للمذکر:
 (۱) یُشجَع الإسلام المسلمین علی طلب العلم!
 (۲) أكرم صاحب النعمة لأنه كان ینفق نعمة علی المساکین!
 (۳) جلس الحاضرون فی أماكنهم المعینة!
 (۴) إن الله یرسل الأنبياء مُبشّرین!
 (تألیفی)
- ۲- عین العبارة الّتی جاء فیها فعل مزيد أكثر:
 (۱) إن تتحمل المصاعب و تتجرع الآلام الكثيرة لوصلت إلى هدفك!
 (۲) نحن نتناول الرمان لتكوين الكريات الحمراء!
 (۳) صباح اليوم إجتمع المديرون فی قاعة الإستقبال الكبيرة!
 (۴) أنظرُ إلى الأستاذ، كيف یساعد الآخريّن!
 (تألیفی)
- ۳- عین المزيد بزيادة حرف واحد:
 (۱) الصادقون یواجهون الآخريّن بحسن الخلق!
 (۲) أفضل تلاميذی هم الّذين يتعلمون العلوم النافعة!
 (۳) هذه التلميذة تحترم معلماتها فی المدرسة!
 (۴) قد تزيّن هذا الطالبُ بالأخلاق الفاضلة!
 ۴- كم إسمًا مشتقًا فی العبارة التالية؟ «فی مكتبة جنب دارنا كتبٌ و رسائل كثيرة، و مضامينها عذبة و مفيدة بالنسبة للطلاب!»
 (۱) أربعة (۲) خمسة (۳) ستة (۴) سبعة
 (تألیفی)
- ۵- عین العبارة ما جاء فیها اسم تفضيل:
 (۱) أنا لا أقدر أن أدفع لك ما تطلبين مني!
 (۲) أفضل الأعمال ما فيه صلاح و رشاد!
 (۳) بشاشة الوجه خيرٌ من سقاء الكف!
 (۴) لفاطمة فضائل لا نجدها فی الآخريّن!
 (تألیفی)
- ۶- عین ضمير «نا» للرفع و النصب و الجرّ معاً:
 (۱) یساعدنا أبونا فی غرس أشجارنا الخضراء!
 (۲) سافرنا إلى مدينة أسرتنا لزيارة أقبائنا!
 (۳) كتبنا تماریننا حتّى يحسبنا المعلم مجتهدین!
 (۴) تبّسم لنا ورددتنا الحمراء فی حديقتنا!
 (سراسری تجویبی - ۹۴)

(تأليف)

(٢) هؤلاء الفلاحون يغرسون الأشجار في بساتينهم المثمرة!

(٤) أنتما كسلان في المدرسة!

(تأليف)

(٢) ما هو هدفكم من إنتخاب الشغل!

(٤) من كان الذي دعاك إلى الأعمال الحسنة!

(تأليف)

(٢) لِمَا رَأَى العَدُوَّ شِجَاعَةَ المِجَاهِدِ هَرَبَ مِنْ هُنَاكَ!

(٤) ثَبَّتْ قُدْرَتَكَ العِلْمِيَّةَ حَتَّى تَصِلَ إِلَى مَا تَسْتَحِقُّهُ!

(تأليف)

(٢) مَنْ شَاهَدَ هَذِهِ الأَحْكَامَ!

(٤) اللّاتِي يَكْذِبْنَ يُشَاهِدْنَ نَتِيجَةَ كِذْبِهِنَّ!

(سراسری خارج از کشور- ۹۴)

(٢) أَلَمْ تَذُوقِي حَلَاوَةَ عَاقِبَةِ الصَّبْرِ حَتَّى الآنَ!

(٤) نَبِّهْنِي لَذِكْرِكَ يَا إِلَهِي، حَتَّى أبتَعِدَ عَنِ الضَّلَالَةِ!

(سراسری زبان - ۹۴)

(٢) يعلّمني المعلّمون معلومات كثيرة طول السنة الدراسيّة!

(٤) ألبس الوالد ابنه قميصاً أرخص من قميصه!

(تأليف)

(٢) هؤلاء النَّاسُ يسافرون إلى مناطق مختلفة! (مفرد)

(٤) لِكُلِّ مَوْءِنٍ إِخْوَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْ بَيْنِ المَوْءِنِينَ! (شبه جملة)

٧- عَيِّنِ الصَّحِيحَ (على حسب الضمائر):

(١) الرجل المحسن هو الَّذِي يَعْرِفُ رسالتها في المجتمع!

(٣) أعلام الحضارة يرفعهم المسلمون في العالم!

٨- عَيِّنِ العبارة الَّتِي فِيهَا اسم موصول:

(١) ذهبت المعلّمة و ما تعجّبت عن عملهن!

(٣) لا ينجح من لا ينظرُ في عواقب الأمور!

٩- عَيِّنِ العبارة الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا أسماء مبنية أكثر:

(١) إِنَّ هَذِهِ المرأة الغنيّة أنفقت أموالها قبل وفاتها!

(٣) سأل صديقي ما رأيك حول هذا الأمر!

١٠- عَيِّنِ العبارة الَّتِي لَيْسَ فِيهَا معرب:

(١) أنا عملتُ بما أمرتني!

(٣) جئنا إليكم و رأيناكم ضاحكين!

١١- عَيِّنِ ضمير الياء لیس فاعلاً:

(١) إِنَّ تُنادِي رَبَّكَ الرَّؤُوفَ فهو يُجيبُكَ!

(٣) إِسْمَحِي لِي بِأَنْ أَبَيِّنَ لَكَ نتائج جُهدِكَ!

١٢- عَيِّنِ ما فِيهِ مفعول به واحد فقط:

(١) لقد إرتفعت اليوم درجة الحرارة إلى أن بلغت الحدّ الأقصى!

(٣) وهبتني الأمّ محبّتها السّماوية فأحبّها حبّاً كثيراً!

١٣- عَيِّنِ الصَّحِيحَ عن نوع الخبر:

(١) الَّذِي قد جلس في الغرفة هو تلميذِي! (جملة فعلية)

(٣) العُذر عند كرام النَّاسِ مقبول! (شبه جملة)

پاسخنامه

۱- گزینه ۲ نکته: هنگامی اسمی جمع مذکر سالم است که بتوانیم علامت های آن یعنی «ون-ین» را از آخرش حذف کنیم و مفرد آن اسم به دست آید. مانند: المسلمین که مفردش می شود «المسلم». بنابراین در گزینه ۲ «المساکین» جمع مذکر سالم نیست زیرا با حذف «ین» مفردش به دست نمی آید زیرا مفردش «المسکین» است.

۲- گزینه ۱ در گزینه ۱ «تَتَحَمَّلُ وَتَتَجَرَّعُ» هر دو ثلاثی مزید از باب تَفَعَّل می باشند. نکته: می توان گفت هر فعلی که حرف اصلی وسطش (دومش) تشدید داشته باشد اولاً ثلاثی مزید است ثانیاً از باب تَفَعَّل یا تَفَعَّل است مانند: كَذَّبَ، تَجَرَّعَ. در گزینه ۲ «تتناول»، در گزینه ۳ «إجتمع» و در گزینه ۴ «يُساعدُ» تنها فعل های مزید این گزینه ها می باشند. باید توجه نمود کلماتی مانند «تكوين» در گزینه ۲ و «الإستقبال» در گزینه ۳ مصدر می باشند و مصادر اسم به شمار می آیند نه فعل. در گزینه ۴ «أَنْظُرُ» نمی تواند مزید باشد زیرا اصولاً فعل های امر مخاطب مزید هرگز همزه شان ضمه نمی گیرد.

۳- گزینه ۱ نکته: باب های افعال، تفعیل و مفاعلة یک حرف زائد دارند (بزیادة حرف واحد) - بابهای افتعال، انفعال، تفعّل و تفاعل دو حرف زائد دارند (بزیادة حرفین) - باب استفعال سه حرف زائد دارد (بزیادة ثلاثة أحرف) در گزینه ۱ «يُواجهون» از باب مفاعلة یک حرف زائد دارد. در گزینه ۲ «يَتَعَلَّمون» از باب تفعّل دو حرف زائد دارد. در گزینه ۳ «تَحْتَرِمُ» از باب افتعال دو حرف زائد دارد. در گزینه ۴ «تَزَيِّنُ» فعل ماضی صیغه اول از باب تفعّل دو حرف زائد دارد.

۴- گزینه ۳ اسم های مشتق این جمله عبارتند از: (مَكْتَبَة: اسم مکان / كَثِيرَة: صفت مشبّهة / مضامين: اسم مفعول / عَذْبَة: صفت مشبّهة / مُقَيِّدَة: اسم فاعل / الطَّلَاب: اسم فاعل) نکته: برای اینکه تشخیص دهیم اسمی جامد است یا مشتق و یا چه نوع جامد و مشتقی باید مفرد کلمه را مورد بررسی قرار دهیم. مانند: مضامين جمع مضمون (اسم مفعول) است و الطَّلَاب جمع الطالب (اسم فاعل) است. نکته: غالباً هر کلمه ای که با میم مضموم «م» شروع شود اسم مشتق (اسم فاعل یا اسم مفعول) است بجز مصدر باب مفاعلة که جامد است. مانند: مُقَيِّدَة (اسم فاعل)، مُسْتَضَعَف (اسم مفعول). اما «مُنَازَعَة» چون مصدر باب مفاعلة جامد می باشد.

۵- گزینه ۱ در گزینه ۲ «أفضل»، در گزینه ۳ «خَيْر» و در گزینه ۴ «الآخرين» اسم تفضیل هستند. اما در گزینه ۱ «أقدر» ادفع» هر دو فعل مضارع متکلم وحده می باشند. نکته: دو کلمه ی «خير و شر» اگر به معنای «بهتر و بدترین - بدتر و بدترین» باشند اسم تفضیل می باشند اما اگر به معنای «خوبی و بدی» باشند جامد می باشند. نکته: کلمه ی «آخر: دیگر» بر وزن «أفعل» اسم تفضیل است اما کلمه ی «آخر: پایان» اسم فاعل است.

۶- گزینه ۲ این سوال از ما می خواهد گزینه ای را مشخص کنیم که ضمیر «نا» در هر سه حالت مرفوعی، منصوبی و مجروری قرار گرفته باشد.

نکته: ضمیر «نا» تنها اگر به فعل ماضی متصل شود و به همراه فعل ماضی صیغه ی متکلم مع الغیر باشد در حالت مرفوعی قرار گرفته است مانند: نَصَرْنَا: یاری کردیم بنابراین «نا» فاعل و مرفوع است در غیر این صورت «نا» اگر به فعل متصل شود نقش مفعول به و منصوب دارد مانند: «نَصَرْنَا: ما را یاری کرد» فعل ماضی متکلم مع الغیر نیست بلکه صیغه ی للغائب (۱) است بنابراین «نا» مفعول به و منصوب است. یَنْصُرْنَا: نا مفعول به / أَنْصُرْنَا: نا مفعول به. اگر «نا» به اسم متصل شود مضاف الیه و مجرور است. اگر «نا» به حرف جرّ متصل شود نقش «مجرور به حرف جرّ» دارد.

حال در چهار گزینه نقش «نا» را مشخص کنیم: گزینه ۱: یساعدا: مفعول به و منصوب / أبونا: «نا» مضاف الیه و مجرور / أشجارنا: «نا» مضاف الیه و مجرور / گزینه ۲: سافرنّا: «نا» فاعل و مرفوع / أَسْرَتنا: «نا» مضاف الیه و مجرور / أقرّبائنا: مضاف الیه و مجرور / گزینه ۳: کتَبْنَا: «نا» فاعل و مرفوع / تماریننا: «نا» مضاف الیه و مجرور / یَحْسِبنا: «نا» مفعول به و منصوب / گزینه ۴: لَنَا: «نا» مجرور به حرف جرّ / وردتنا: «نا» مضاف الیه و مجرور / حدیقتنا: «نا» مضاف الیه و مجرور

۷- گزینه ۲ در گزینه ۱ ضمیر «ها» مرجعش «الرجل» است که مذکر می باشد بنابراین نادرست است. (ص: رسالته) در گزینه ۳ ضمیر «هم» در «یرفعهم» مرجعش «أعلام» است که جمع غیر عاقل است بنابراین باید ضمیر به صیغه مفرد مونث بیاید (ص: یرفعها). در گزینه ۴ «کسلان» بر وزن «فَعْلان» اسم مفرد است در حالیکه «أنتما» مثنی می باشد.

۸- گزینه ۳ **نکته:** «ما» موصول به معنای «آنچه» می باشد و نباید آن را به «ما» نفی که فعل ماضی را منفی می کند و با «ما» استفهام که به معنای «چه چیزی- چیست» است و با «ما» شرط که به معنای «هر آنچه- هر چیزی» اشتباه گرفت. «مَنْ» موصول به معنای «کسی که - کسانی که» می باشد و نباید آن را با «مَنْ» استفهام که به معنای «چه کسی - کیست» است و با «مَنْ» شرط که به معنای «هر کس» می باشد اشتباه گرفت.

در گزینه ۱ «ما» حرف نفی است نه اسم موصول (ما تَعَجَّبْت: تعجّب نکرد). در گزینه ۲ «ما» اسم استفهام است (هدف شما از انتخاب شغل چیست؟) در گزینه ۳ «مَنْ» اسم موصول است (کسی که به عواقب کارها نمی نگرند موفق نمی شود). در گزینه ۴ «مَنْ» اسم استفهام است (کسی که تو را به کارهای نیک فرا خواند چه کسی بود؟) البته «کسی که» اول این جمله ترجمه «الذی» است.

۹- گزینه ۳ **نکته:** اسم های مبنی عبارتند از: ضمائر، اسم های اشاره بجز مثنای آنها، اسم های موصول بجز مثنای آنها، اسم های استفهام، اسم های شرط و برخی از ظروف زمان و مکان مانند: أمس، الآن، هناک ... بقیه ی اسم ها معرب می باشند.

در گزینه ۱ «هذه- «ها» در «أموال» و «ها» در «وفاتها» مبنی می باشند، در گزینه ۲ «لما - هناک» هر دو از ظروف مبنی می باشند. در گزینه ۳ «ی» در «صدیقی»- «ما» استفهام- «ک» و «هذا» مبنی می باشند. در گزینه ۴ «ک»- «ما» موصول- «ه» در «تستحقّه» مبنی هستند. بنابراین در گزینه ۱ سه ، در گزینه ۲ دو ، در گزینه ۳ چهار و در گزینه ۴ سه اسم مبنی وجود دارد.

۱۰- گزینه ۱ در گزینه ۲ «الأحكام»، در گزینه ۳ «ضاحکین» و در گزینه ۴ «نتیجه - کذب» معرب می باشند اما در گزینه ۱ هیچ کلمه ی معربی نیامده است.

۱۱- گزینه ۴ نکته: اگر ضمیر «ی» به فعل متصل شود نقش فاعل/نایب فاعل/ اسم افعال ناقصه) دارد مگر این که میان آن ها نون وقایه آمده باشد که در این صورت مفعول به است. اکتبی: «ی» فاعل / اکتبی: «ی» مفعول به در گزینه ۱ «ی» در «تنادی»، در گزینه ۲ «ی» در «تذوقی» و در گزینه ۳ «ی» در «إسمحی» نقش فاعل دارند اما در گزینه ۴ «ی» در «نّبهنی» مفعول به است زیرا میان فعل امر مخاطب «نّبّه» و «ی» نون وقایه آمده است.

۱۲- گزینه ۱ نکته: این سوال از ما می خواهد گزینه ای را انتخاب کنیم که فقط یک مفعول به داشته باشد بنابراین معمولاً در چنین سوالاتی باید گزینه ای را پیدا کنیم که افعالش دو مفعولی نباشند اگر چه ممکن که افعال دو مفعولی نیز یک مفعول به داشته باشند. برخی از افعال دو مفعولی عبارتند از: عَلَّم، وَهَبَ، أَلْبَسَ، جَعَلَ، أَعْطَى و ... در گزینه ۱ هیچ یک از افعال دو مفعولی وجود ندارد و تنها مفعولش «الحدّ» می باشد. فعل «بلغ» دو مفعولی نیست اما اگر به باب تفعیل برود (بَلَّغَ) می تواند دو مفعول بگیرد. در گزینه ۲ «ی» در «عَلَّمنی» مفعول به اول و «معلومات» مفعول به دوم است. در گزینه ۳ «ی» در «وهبتنی» مفعول به اول و «محبّة» مفعول به دوم است. در گزینه ۴ «إبن» مفعول به اول و «قمیصاً» مفعول به دوم می باشد.

۱۳- گزینه ۴ در گزینه ۱ «الذی» مبتدا می باشد و «تلمیذ» خبر مفرد می باشد. در گزینه ۲ «هؤلاء» مبتدا و «یُسافرون» خبر جمله فعلیه می باشد. در گزینه ۳ «العُذر» مبتدا و «مقبول» خبر مفرد می باشد. در گزینه ۴ «لکلّ» خبر مقدم شبه جمله می باشد و «إخوة» مبتدای مؤخر است.

نکته: همواره بعد از اسم موصول جمله یا شبه جمله ای می آید که اسم موصول را توضیح می دهد این جمله را در عربی «صله» می گویند که محلی از اعراب ندارد یعنی هیچ نقشی مانند خبر و ... نمی گیرد. بنابراین در گزینه ۱ «قد جلس فی الغرفة» صله است و نمی تواند خبر باشد. نکته: بعد از اسم اشاره اگر اسم دارای «ال» بیاید آن اسم نقش تابع دارد و هرگز نمی تواند خبر باشد بنابراین در گزینه ۲ «الأشخاص» تابع است نه خبر. نکته: هرگاه خبر شبه جمله (جار و مجرور- ظرف زمان یا مکان) باشد و مبتدا نکره باشد ۱۰۰٪ خبر بر مبتدا مقدّم می شود یعنی خبر قبل از مبتدا می آید مانند گزینه ۴. نکته: معمولاً پس از ضمائر منفصل مرفوعی (هو، هما ... أنا، نحن)، خبر می آید. مانند گزینه ۱ «الذی ... هو تلمیذی» تلمیذ: خبر می باشد.

DVD شاهکار تدریسی کسی که ریاضی را ۱۰۰ زد
 ۰۹۳۸۳۳۵۰۹۸۳ (همین الان تماس بگیرید) Riazi100.ir (نمونه فیلم)
www.Riazi100.ir